

ВОДА: КОНЦЕПТ-АРХЕТИП МІКРОКОНЦЕПТОСФЕРИ СВЯТКИ

Статтю присвячено комплексному аналізу концепту *Вода* мікроконцептосфери *Святки*, який спроектований на вивчення його особливостей у синхронічному та діахронічному аспектах, а також на з'ясування специфіки його відображення в ієрархічній системі української мовної картини світу, що передбачає вилучення інформації про досліджуваний фрагмент концептуальної картини світу людини зі словників різних типів та етнографічних джерел (культурологічний аспект) і визначення особливостей його репрезентації в мові (семантичний аспект). Запропонована техніка аналізу лінгвокультурних концептів проходить у три етапи: 1) побудова номінативного поля концепту і встановлення його номінативної щільності; 2) виділення та опис структурних елементів концепту; 3) моделювання його полевої структури.

Ключові слова: лінгвокультурологія, мікроконцептосфера, концепт, архетип.

Плотникова Н. В. *Вода: концепт-архетип микроконцептосферы Святки*. Статья посвящена комплексному анализу концепта *Вода* микроконцептосферы *Святки*, который спроектирован на изучение особенностей его отражения в синхроническом и диахроническом аспектах, а также на выяснение специфики его представления в иерархической системе языковой картины мира. При помощи осуществления выборки информации об исследуемом фрагменте концептуальной картины мира человека из словарей разных типов и этнографических источников (культурологический аспект), предпринята попытка определения особенностей его репрезентации в украинском языке (семантический аспект). Предложенная техника анализа лингвокультурных концептов проходит в три этапа: 1) построение номинативного поля концепта и определение его номинативной плотности; 2) выделение и описание структурных элементов концепта; 3) моделирование полевой структуры концепта.

Ключевые слова: лингвокультурология, микроконцептосфера, концепт, архетип.

Plotnikova N.V. *WATER: Concept-archetype of the Microconcept-sphere SVIATKI*. The article deals with the complex analysis of the concept *Water* of the microconcept-sphere *Sviatki* projected for studying the peculiarities of its reflection in the synchronic and diachronic aspects, as well as for clarifying of the specific character of its reflection in the hierarchical system of the linguistic world-image. Keeping within the limits of the lingual and cultural approach of Linguistic Conceptology, in the research the notions such as concept-sphere, concept, conceptual microfield were considered.

In the structure of the microconcept-sphere *Sviatki* 46 central concepts distributed to 10 conceptual microfields were distinguished. The appropriate field structure (nucleus, near-nucleus zone and periphery) of the microconcept-sphere *Sviatki* was modeled and the hierarchical organization (superconcepts, presuperconcept, basic concepts, subconcepts) was presented. But the technique of the analysis of the lingual and cultural concepts suggested in this work consists of 3 stages: 1) formation of the nominative field of concept and definition of its nominative density; 2) separation and description of the structural elements of the concept; 3) modeling of its field structure. During the analysis of every concept the means of its linguistic expression, including their paradigmatic and derivational peculiarities were characterized. The research of the central concepts of the microconcept-sphere *Sviatki* permitted to discover the specific character of the national mentality of the Ukrainians within this fragment of the linguistic world-image.

Keywords: linguistic culturology, concept-sphere, microconcept-sphere, concept.

Зимовий цикл народної календарної обрядовості українців поділяється на доріздвяні та власне Різдвяні свята. Власне Різдвяні свята (Святки) починаються зі Свят-вечора й закінчуються Водохрещем. І ніякому іншому свята не присвячено стільки народних повір'їв, обрядів та прикмет, як Різдву, або інакше Різдвяним святам, що містять значний обсяг фактичного матеріалу. Цей матеріал дає змогу розглядати Різдвяні святки або мікроконцептосферу *Святки* (Мксф) як складну систему – концептуальне поле, що включає в себе множину концептів, тобто є концептополем макрорівня [6 : 214]. Концептополе макрорівня, як і концептополе мікрорівня, повністю відповідає всім традиційним канонам теорії поля, тобто має структуру у вигляді ядра, приядерної зони та периферії.

Оскільки концептуальне поле – велике угруповання концептів, то вважаємо за доцільне розподілити його на фрагменти – концептуальні мікрополя (КМП), що «утворюють складну ієрархічну систему взаємопов'язаних полів, на основі яких формується мовна картина світу» [10 : 31], та поєднують однорідні в поняттєвому відношенні одиниці (окремі концепти).

З огляду на те, що основним джерелом для формування міфів, релігій, філософій є архетипи, а обрядовість Різдвяних святкок сформувалась саме на основі давніх язичницьких міфів та християнської релігії, то, відповідно, архетипи є підґрунтям для формування і власне різдвяно-новорічної обрядовості.

К. Юнг поділяв архетипи на психологічні, якщо вони виходять із пам'яті роду (архетип свого, води), і культурні, створені культурним досвідом людства (архетип трійці, життя, смерті) [7 : 39]. Проте архетипи не можна уявити «самі по собі», вони виявляються у свідомості як наслідки самих себе, у вигляді архетипових образів та ідей, тобто «архетипи позасвідомого можуть виявлятися лише у творчо оформленому матеріалі» [7 : 39], яким і є різдвяно-новорічна обрядовість, що її позасвідомою основою стали психологічні архетипи вода, вогонь та сонце, а також культурні архетипи смерть, народження і трійця.

На концептуальному рівні згаданим архетипам відповідають концепти-архетипи *Вогонь, Сонце, Народження, Вода, Смерть, Христос*, що в складі концептуального поля «мікроконцептосфера *Святки*» групуються у концептуальне мікрополе «Архетипні образи». Один із фрагментів такого концептуального мікрополя, а власне концепт-архетип *Вода*, і становить предмет цього дослідження.

З точки зору історії та міфології культурний архетип вода та відповідні йому культи в календарних обрядах слов'ян неодноразово привертали увагу науковців XIX–XX ст., зокрема ролі води у слов'янських обрядах окремі розвідки присвятили Л. Виноградова та О. Поріцька. Воду як культурний концепт розглядають Ю. Степанов, А. Костін та ін. Лексема *вода* аналізувалась і з лінгвістичної точки зору (і як лексема, і як засіб мовного вираження відповідних концептів), але у зв'язку зі святочною обрядовістю українців вона не розглядалась у жодному з аспектів.

Відповідно, актуальність теми цієї розвідки зумовлена необхідністю опису концепту *Вода* з огляду на нову лінгвістичну парадигму, що

репрезентована лінгвокультурологічним напрямом у лінгвістиці з урахуванням як лінгвістичних, так і екстралінгвальних чинників. Мета статті – лінгвоконцептуальний аналіз мовного вираження концепту *Вода* у межах мікроконцептосфери *Святки*.

Для дослідження центральних концептів Мксф *Святки* застосовуємо комплексну методику, що поєднує елементи семантико-когнітивного та лінгвокультурологічного аналізів та базується на трьох етапах:

1) *побудова номінативного поля концепту та встановлення його номінативної щільності*. **Номінативне поле концепту** – це сукупність мовних засобів, що об'єктивують концепт у конкретний період розвитку суспільства [5 : 66]. Номінативне поле концепту будуємо шляхом суцільної вибірки зі словників різних типів та етнографічних джерел прямих номінацій концепту, їхніх синонімів та дериватів. Номінативну щільність концепту пропонуємо подавати у цифровому еквіваленті, для чого вводимо поняття коефіцієнт номінативної щільності, що його обчислюємо за формулою $Q_{nd} = NF_c : NF_{mes}$, де Q_{nd} – це коефіцієнт номінативної щільності, NF_c – загальна кількість одиниць номінативного поля концепту, NF_{mes} – загальна кількість одиниць номінативного поля мікроконцептосфери, що становить 314 одиниць;

2) *виділення та опис структурних елементів концепту*. Згідно із методикою аналізу культурних концептів Ю. Степанова, у структурі концепту виділяємо дві складові – культурну та поняттєву [11 : 41]. Культурна складова містить три шари: а) історичний, де аналізуємо явище в складі святочної обрядовості з історико-етнографічного погляду; б) актуальний, де застосовуємо аналіз наявних синонімів та дериватів імені концепту; в) етимологічний, що його розгляд дає змогу визначити первинний смисл імені концепту. Поняттєву складову виявляємо шляхом аналізу значень основних мовних репрезентантів концепту, що здійснюється методом компонентного аналізу. Згідно із методикою концептуального аналізу З. Попової та Й. Стерніна, спільні або близькі за змістом семи різних мовних репрезентантів одного концепту узагальнюємо й інтерпретуємо як когнітивні ознаки концепту [5 : 201], що їх називаємо смисловим елементом або компонентом смислу концепту. Подібні смислові елементи отримуємо й упродовж аналізу всіх шарів культурної складової концепту, узагальнюючи та інтерпретуючи як смислові елементи первинний смисл імені концепту, смисли, що їх має концепт в історико-етнографічному контексті, лексичні значення синонімів та дериватів;

3) *моделювання польової структури концепту*. Розподіляючи концептополя на концептополе макро- і мікрорівня, А. Приходько до перших відніс ті, що включають множину концептів (у розвідці це Мксф *Святки*), у той час як концептополе мікрорівня «можна умовно вважати ідіополем окремо взятого концепту» [6 : 214]. Відповідно, концепт *Вода* – це концептополе мікрорівня, що складається з ієрархії смислових елементів. До ядра відносимо смислові елементи, що виділені під час аналізу поняттєвої складової. Усі інші компоненти смислу, залежно від частотності їхнього використання, а також від сфери вжитку, належать до приядерної або периферійної зон. Польову структуру концепту подаємо з урахуванням особливостей різних періодів.

Культурологічно-лінгвістичний аналіз концепту Вода. І. Культурна складова концепту Вода. А) історичний шар. Наявність у складі святочного циклу свята води спричинена провідною роллю культу води в давніх слов'ян, які вважали воду стихією, що з неї походить світ. Традиції вшанування води розкриваються у численних обрядах, передусім у календарних, найяскравіші з яких відбуваються під час свят Водохреща та Івана Купала.

Упродовж різдвяно-новорічних свят однією з перших магічних дій Свят-вечора було принесення «непечатої» або «досхідної» води, на якій потім варять кутю та готують інші страви [4 : 19]. «Непечата вода» — це та, що взята з криниці, інших водойм до сходу сонця, що вважалась «найчистішою, освяченою в цю ніч богом сонця». Крім Свят-вечора, традиція використання «непечатої води» у різдвяно-новорічній обрядовості має місце й на Новий рік, зокрема зранку господар приносить джерельну воду, наливає в миску для миття й кидає до неї гроші, і в ній, по черзі, усі члени родини миються, оскільки «се приносить щастя до грошей на цілий рік» [1 : 192].

Такою ж чистою і святою в язичників уважалась вода, що її освячували на березі річки під час свята води, але, якщо «непечату воду» освячувало сонце, то вода в річці освячувалась вогнем, порівн.: «... освячується вода опусканням хреста та вогнем — горящими свічками ...» [4 : 145]. Цей язичницький обряд, що відбувався у день Водохреща біля водоймища, у церковній традиції отримав назву «хресна хода» та був другим (після вечірнього) освяченням води, порівн.: «... процесія, супроводжувана священиком та півчюю, вже простувала до річки», де «після молитви священик, нахилившись, тричі вмочив у воду срібного хреста, а дяк прихилив свічки» [8 : 33]. У християнстві обряд освячення води у водоймищах виглядав так само, як і за часів язичництва, але відмінність полягала в тому, що в язичників головним в обряді був вогонь, яким власне і освячувалась вода, а в християн цю функцію виконує хрест.

Вода, що її святили на річці в день Водохреща, отримала назву «йорданської» і за народними повір'ями ця вода вважалась цілющою, її зберігали протягом усього року та використовували для лікування хвороб. Кожен господар чи інший член родини в давнину несли йорданську воду додому і перед їжею завжди пили спочатку цю воду, оскільки всі вірили в її лікувальні властивості, що й лягли в основу загальновідомого в Україні звичаю — хрещенських купань.

Разом із лікувальною властивістю «йорданської води» найважливішою рисою вважали її очищувальну властивість, наділену містичною силою, що заснована на реальній можливості води змивати будь-який бруд. Із цією властивістю води пов'язані хрещенські купання ряджених у день Водохреща, під час яких треба було пірнути в ополонку біля «йордані» та змити з себе тяжкі гріхи святочних ігор, рядження та масок. Упровадивши власний обряд освячення води, що відправлявся в храмі напередодні Водохреща, церква доповнила «символіку очищувальної води»: вода стала «символом внутрішнього очищення людської душі» та набула особливого значення у зв'язку із біблійною легендою про хрещення Ісуса Христа. Із цього часу постулюється

думка про те, що «вода, освячена в навечір'ї Богоявлення, «вечірня вода», є святішою, ніж хрещенська» [3 : 72] і значно кориснішою, тому саме цією водою прийнято святити обійстя. Подібне твердження, безперечно, є спробою церковників принизити роль «йорданської води» та привернути більше уваги до власне церковного обряду.

На концептуальному рівні **Вода** є фундаментальним концептом, що становить першооснову Мксф **Святки**. Як її підґрунтя, він сформувався ще в період становлення святочної обрядовості, тобто під впливом міфологічного світогляду язичників, тому залежно від ролі у структурі свідомості визначаємо згаданий концепт як міфологему. З позиції суб'єкта концептуалізації він є універсальним. Цей концепт є первісним образом, створеним культурним досвідом людства, що став джерелом для формування міфів, релігій, філософій, тому на підставі параметра об'єкта концептуалізації вважаємо його концептом-архетипом, а за якістю інформації – поняттєво-логічним.

Аналіз історичного шару культурної складової концепту **Вода** у межах Мксф **Святки** дав змогу виявити смислові елементи: «свят-вечір», «голодна кутя», «Водохреще», «предмет поклоніння», «почин світу», «здоров'я», «очищення», «очищення душі», «святість», «сонце», «вогонь», «освячення води», «освячення обійстя», «непочата вода», «йорданська вода», «вечірня вода», «хрест», «хресна хода», «хрещенське купання», «ряджені». На лексичному рівні цей концепт репрезентовано відповідною лексемою.

Б) етимологічний шар. Міфологема Вода. Етимологічний словник містить інформацію про наявність іменника *вода* в давніх мовах [2 : 414], аналіз же етимологічного шару культурної складової концепту **Вода** в межах Мксф **Святки** дав змогу виявити його смислові елементи: «хвиля», «річка».

В) актуальний шар. Лексичні ознаки. Міфологема Вода. Словник синонімів української мови не фіксує синонімів до слова *вода* [9 : 296], але в історико-етнографічних джерелах на позначення води, що використовується впродовж Різдвяних свят, уживаються такі номінації, як *досхідня вода*, *вечірня вода*, *Водичко-Йорданичко*, *водице-орданице*, *йорданська вода*, *орданська вода*, *йорданська вода*, *хрещенська вода*, *богоявленська вода*, *освячена вода*, *свячена вода*, *свята вода*, що їх у межах святочної лексики визнаємо етнографічними синонімами лексеми *вода*.

В основу номінацій *досхідня вода* та *вечірня вода* покладено час набирання цієї води, зокрема *досхідня вода* — це вода, що на Святвечір «приносилась до світанку, вночі» [4 : 19], тобто до сходу сонця; а *вечірня вода* — це вода, яку святити у церквах напередодні Водохреща.

Лексеми *Йордан*, *Хрещення* та *Богоявлення* є синонімами до назви свята, під час якого відбувається освячення води, — *Водохреще*, тому освячена в цей день вода отримала відповідні назви: *йорданська вода*, *хрещенська вода*, *богоявленська вода*. Щодо назви *освячена вода*, то в давнину цю номінацію вода отримувала після акту освячення її вогнем, а оскільки вогонь, яким освячувалась вода був святим, то й вода ставала святою, а звідси й ще одна її номінація — *свята вода*. Деякі із зазначених словосполучень репрезентовані

фонетичними варіантами, утвореними шляхом усічення переднього приголосного (*йорданська вода* – *орданська вода*) або голосного (*освячена вода* – *свячена вода*); а також позиційним чергуванням (*йорданська вода* – *йорданська вода*).

Номінації *Водичко-Йорданичко* та *водице-орданице*, що вживались як звертання, виникли так само, як і назви *йорданька вода*, *орданська вода*, але тут прикметники *йорданський* та *орданський* ужиті в постпозиції та в давній іменній нечленній формі, обтяженій суфіксацією, що не властиве українській мові, а притаманне мові книжній, тобто церковній традиції. Отже, ці номінації утворились під впливом церковної літератури, а зменшувально-пестливі суфікси **–ичк**, **–иц** указують на суто народне походження цих назв.

Наявні словосполучення виникли шляхом додавання епітетів до лексеми *вода*, тобто вони є похідними та не утворюють синонімічного ряду. Відповідно, основним мовним репрезентантом міфологеми ***Вода*** в межах Мксф ***Святки*** є лексема *вода*, що і стала назвою концепту.

Аналіз актуального шару культурної складової концепту ***Вода*** у межах Мксф ***Святки*** дав змогу виявити його смислові елементи: «*святість*», «*освячення*». Кількість одиниць номінативного поля концепту ***Вода*** дорівнює 13, а коефіцієнт номінативної щільності становить 0,041, що свідчить скоріше про підсвідоме побутування згаданого концепту в межах Мксф ***Святки***, ніж про його недостатню комунікативну релевантність.

II. Поняттєва складова концепту. Основним мовним репрезентантом міфологеми ***Вода*** є лексема *вода*, аналізуючи семантичну структуру якої (13 ЛСВ), особливу увагу приділяємо тому ЛСВ, що вказує на лексему *вода* як на мовний репрезентант міфологеми ***Вода*** в межах Мксф ***Святки***, зокрема ЛСВ (*вода, що набуває своїх властивостей при обрядах Хрещення і освячення*) *свячена вода* // *вода свята, свята вода* – (*вода, освячена за церковним обрядом*) *свячена вода*. Семний набір згаданого ЛСВ подано в таблиці:

МОВНИЙ РЕПРЕЗЕНТАНТ	ЛСВ	СЕМИ
<i>вода</i>	(Вода, що набуває своїх властивостей при обрядах Хрещення і освячення) <i>свячена вода</i> // <i>вода свята, свята вода</i> – (<i>вода, освячена за церковним обрядом</i>) <i>свячена вода</i> .	1. Вода. 2. Вода в хрещенських обрядах. 3. Освячена вода. 4. Свята вода.

Відповідно, у свідомості сучасних українців міфологема ***Вода*** як складник Мксф ***Святки*** містить такі смислові елементи, як «*Святість*», «*освячення*», «*Хрещення*», «*церковний обряд*».

Проведений комплексний аналіз концепту ***Вода*** як складника Мксф ***Святки*** сприяв виділенню його домінуючих смислових елементів, що дало змогу розглянути цей концепт з огляду на його польову організацію:

Концептуальна структура міфологеми *Вода*

ПЕРІОД	КОМПОНЕНТИ СМИСЛІВ
<i>Дохристиянська доба</i>	1. <i>Ядро</i> : «предмет поклоніння», «святість»; 2. <i>Приядерна зона</i> : «свят-вечір», «голодна кутя», «Водохреще», «освячення води», «хрещенське купання», «ряджені», «йорданська вода»; 3. <i>Периферія</i> : «здоров'я», «очищення», «непочата вода», «хвиля», «річка», «освячення обійстя», «почин світу», «сонце», «вогонь».
<i>Доба християнства</i>	1. <i>Ядро</i> : «святість»; 2. <i>Приядерна зона</i> : «свят-вечір», «голодна кутя», «Водохреще», «освячення води», «хресна хода», «хрещенське купання», «ряджені», «йорданська вода», «вечірня вода», «хрест»; 3. <i>Периферія</i> : «здоров'я», «очищення», «очищення душі», «непочата вода», «церковний обряд», «хвиля», «річка», «освячення обійстя», «почин світу», «Сонце», «вогонь».
<i>Сучасний період</i>	1. <i>Ядро</i> : «святість»; 2. <i>Приядерна зона</i> : «свят-вечір», «голодна кутя», «Водохреще», «освячення води», «хресна хода», «хрещенське купання», «ряджені», «йорданська вода», «вечірня вода», «хрест»; 3. <i>Периферія</i> : «здоров'я», «очищення», «очищення душі», «непочата вода», «церковний обряд», «хвиля», «річка», «освячення обійстя».

Проаналізувавши концептуальну структуру концепту *Вода* з огляду на польову організацію, робимо висновок, що сьогодні ядерні компоненти смислів (від загальної кількості смислових елементів) складають $\approx 5\%$. Упродовж віків у ядерній зоні концептуальної структури цього концепту відбулися несуттєві зміни, зокрема після прийняття християнства міфологема *Вода* втрачає смислові компоненти «предмет поклоніння» та «божество» («*бог*»), мотивом для виникнення яких слугував язичницький світогляд.

Відсоткове вираження компонентів смислів приядерної зони для концепту *Вода* сягає $\approx 52\%$. Щодо приядерної зони концептуальної структури міфологеми *Вода*, то в добу християнства вона розширилась за рахунок виникнення елементів із релігійною мотивацією: «хресна вода», «вечірня вода», «хрест».

Периферійна зона міфологеми *Вода* містить $\approx 42\%$ смислових елементів. Зоні периферії властиві зміни, зокрема у добу християнства поступово зникають смислові елементи, що мали язичницьку мотивацію: «почин світу», «сонце», «вогонь»; а на зміну зниклих прийшли компоненти смислів із релігійною мотивацією: «очищення душі», «церковний обряд».

Результати вивчення міфологеми *Вода*, що отримані за допомогою компонентного, етимологічного та історико-культурологічного аналізу, дають змогу зробити висновок, що цей концепт належить до значущих в українській культурі та у житті українців.

Запропонована методика комплексного аналізу культурних концептів може бути використана для вивчення інших подібних концептів, що є перспективним у сучасний період, коли простежуємо помітне посилення уваги до національної самобутності української культури.

ЛІТЕРАТУРА

1. **Грушевський М. С.** Історія української літератури: В 6 т. 9 кн. / Михайло Сергійович Грушевський. — К.: Либідь, 1993-1995. — Т. 1. / [упоряд. В. В. Яременко; авт. передм. П. П. Кононенко; приміт. Л. Ф. Дунаєвської]. — 1993. 2. **Етимологічний словник української мови: В 7 т.** / АН УРСР, ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; [гол. ред. О. С. Мельничук]. — К.: Наукова думка, 1982-2006. — Т. 1.: А-Г. — 1982. 3. **Іванов П. В.** Жизнь и поверья крестьян Купянского уезда Харьковской губернии / Петро Васильович Іванов; [упорядк. та передмова М. М. Красикова]. — Харків: Майдан, 2007. 4. **Килимник С.** Український рік у народних звичаях в історичному освітленні: [у 3 кн., 6 т.] / Степан Килимник. — Вінніпег, Торонто, 1964. — Кн. 1. — Т. 1.: — 1964. 5. **Попова З. Д.** Когнитивная лингвистика / З. Д. Попова, И. А. Стернин. — М., 2007. 6. **Приходько А. М.** Концепти і концептосистеми в когнітивно-дискурсивній парадигмі лінгвістики / Анатолій Миколайович Приходько. — Запоріжжя: Прем'єр, 2008. 7. **Селіванова О. О.** Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія / Олена Олександрівна Селіванова. — Полтава: Довкілля-К, 2006. 8. **Скуратівський В. Т.** Дідух: Свята українського народу / Василь Тимофійович Скуратівський. — К.: Освіта, 1995. 9. **Словник синонімів української мови: В 2 т.** / А. А. Бурячок, Г. М. Гнатюк, С. І. Головашук та ін. — К.: Наукова думка, 1999-2000. — Т. 1.: А-Н. — 1999. 10. **Смирнова Ю. П.** Средства активации суперконцепта «двигаться» в английских текстах и их переводах: дисс. ... канд. филол. наук: 10.02.20 / Юлия Павловна Смирнова. — Уфа, 2001. 11. **Степанов Ю. С.** Константы: Словарь русской культуры. Опыт исследования / Ю. С. Степанов. — М., 1997. 12. **Юнг К. Г.** Человек и его символы / Карл Густав Юнг — Спб.: Б. С. К., 1996.

Плотнікова Наталя Володимирівна — кандидат філологічних наук, доцент кафедри сучасних європейських мов, Харківський інститут фінансів Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі. Україна, 61000, м. Харків, Плетновський пров., 5.

E-mail. Natali.Plotnikova.02@mail.ru
http://orcid.org/0000-0001-9719-6238

Plotnikova Natalia Volodimirivna — Candidate of Philological Science, Associate Professor at the Modern European Language Department, Kharkiv Institute of Finance of the Ukrainian State University of Finance and International Trade.

Ukraine, 61000, Kharkiv, Pletnovskyi bystreet, 5.